

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžk/22/2018
Identifikačné číslo spisu: 4016200417
Dátum vydania rozhodnutia: 18.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4016200417.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): R.. O.R. O. O N O, miesto podnikania: Ovocinárska 10, Nitra, IČO: 32 738 471, zastúpeného zamestnancom Mgr. Petrom Heiserom, nar. 25. 07. 1982, Jurkovičova 23, Nitra, proti žalovanému: Okresný úrad Nové Zámky, Podzámska 25, Nové Zámky, o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného č. OU-NZ-OSZP-2016/2998-04-Ko zo dňa 23. 02. 2016, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/109/2016-74 zo dňa 26. júla 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/109/2016-74 zo dňa 26. júla 2017 z a m i e t a.
Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) napadnutým uznesením č. k. 11S/109/2016-74 zo dňa 26. júla 2017 postupom podľa § 98 ods. 1 písm. e/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) odmietol žalobu žalobcu z dôvodu, že bola podaná zjavne neoprávnenou osobou.

2. Žalobca sa žalobou zo dňa 26. 04. 2016, osobne podanou na tunajší súd dňa 29. 04. 2016, domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia (obmedzenie výrubu drevín) žalovaného č. OU-NZ-OSZP-2016/2998-04-Ko zo dňa 23. 02. 2016, ktorým žalovaný ako príslušný orgán štátnej správy starostlivosti o životné prostredie konal podľa ustanovenia § 68 písm. i/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane prírody a krajiny“) a podľa ustanovenia § 47 ods. 7, písm. b/ tohto zákona na základe písomného oznámenia žalobcu prijatého dňa 05. 02. 2016 a obmedzil oznámený výrub drevín nasledovne:

- 1/ výrub drevín na pozemkoch nachádzajúcich sa v Chránenom vtáčom území Dolné Považie k. ú. Nové Zámky - interná lokalita č. 346 a Rastislavice - interná lokalita č. 2618 možno vykonať po vydaní odborného stanoviska Okresným úradom Nitra podľa ust. § 28 ods. 4 zákona,
- 2/ výrub drevín na interných lokalitách č. 2617, 8, 12, 22, 2620, 2619, 2618, 475, 2293, 147, 315,

317, 318, 2627, 2623, 15, 2622, 2624, 2625, 2626, 2634, 313, 2635, 2800, 2628, 947, 948, 279, 2629, 2630, 282, 2632, 2633, 39, 2631, 300, 111, 263, 363, 448, 346, 341 v k. ú. Bánov, Komjatice, Šurany, Veľký Kýr, Bruty, Dvory nad Žitavou, Jasová, Kolta, Svodín, Dubník, Nová Vieska, Rúbaň, Strekov, Šarkan, Nové Zámky, Rastislavice v ochrannom pásme 22 kV elektrických vedení č. 244, 245, 251, 252, 253, 256, 340 možno vykonať v mimohniezdnom období, t. j. od 1. septembra do 31. marca bežného kalendárneho roka, čím nebudú dotknuté záujmy ochrany prírody,

- 3/ na pohyb mimo vyznačeného turistického chodníka alebo náučného chodníka, vjazd a státie s motorovým vozidlom za hranicami zastavaného územia, v súvislosti s oznámeným výrubom drevín v 60 metrovom ochrannom pásme prírodnej pamiatky Mužliansky potok, kde platí 3. stupeň ochrany podľa tohto zákona, sa vyžaduje výnimka Okresného úradu Nitra podľa ust. § 14 ods. 1 citovaného zákona“.

3. Žaloba bola podaná tunajšiemu súdu v čase platnosti a účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (OSP), ktorý v piatej časti (správne súdnictvo), druhej hlave upravoval rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov. Tento zákon bol v časti týkajúcej sa správneho súdnictva s účinnosťou od 01. 07. 2016 nahradený Správnym súdnym poriadkom - SSP (zákon č. 162/2015 Z. z.). OSP v znení účinnom do 30. 06. 2016, teda i v čase podania žaloby v predmetnej veci, upravoval v časti správneho súdnictva okrem iného i otázky žalobnej legitímácie žalobcu, vymedzenie rozsahu rozhodnutí správnych orgánov, ktoré podliehajú súdnemu preskúmaniu na návrh účastníka administratívneho konania, ako aj procesnoprávne dôsledky podania žaloby neoprávnenou osobou, resp. žaloby, ktorá nemohla byť predmetom súdneho prieskumu. Obdobnú právnu úpravu obsahuje i SSP v znení platnom od 01. 07. 2016.

4. V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že nepostačuje samotné tvrdenie žalobcu o tom, že bol ukrátený na svojich právach. S takýmto tvrdením žalobcu musí korešpondovať jeho subjektívne oprávnenie, ktoré vychádzalo z konkrétneho právneho predpisu. Oprávnenou osobou na podanie správnej žaloby teda nie je každý, kto tvrdí, že bol porušený zákon konaním a rozhodnutím správneho orgánu, ale len ten, kto zároveň tvrdí, že bol v dôsledku toho ukrátený na svojich subjektívnych právach a právom chránených záujmoch, resp. že tieto jeho práva a právom chránené záujmy boli priamo dotknuté. Pokiaľ sa žalobca domáhal ochrany cudzích práv, alebo ak žiadal o ochranu svojho práva, aj keď v skutočnosti o jeho právo nešlo, žaloba bola podaná neoprávnenou osobou. Súd v každej konkrétnej veci v intenciách citovaných ustanovení posudzoval, či žalobca spĺňal zákonom stanovené podmienky procesnej aktívnej legitímácie na podanie žaloby v správnom súdnictve.

5. Podľa súdu žalobca v podanej žalobe nekonkretizoval, na ktorých svojich právach a právom chránených záujmoch bol rozhodnutím, resp. opatrením žalovaného zo dňa 23. 02. 2016 dotknutý, len všeobecne tvrdil, že žalobou sa domáhal ochrany práv a právom chránených záujmov, na ktorých bol ukrátený rozhodnutím žalovaného.

6. Krajský súd zastával názor, že uzatvorenie rámcovej zmluvy o dielo č. 770/2013 zo dňa 01. 12. 2013, podľa ktorej mal žalobca ako zhotoviteľ zrealizovať výrub drevín pre objednávateľa (Západoslovenskú energetiku, a. s.), a na základe ktorej potom žalobca zaslal žalovanému oznámenie (doručené žalovanému dňa 05. 02. 2016) o výrube porastov v blízkosti vedení VN a v ich ochrannom pásme, neoprávňovalo žalobcu podať v predmetnej veci správnu žalobu na preskúmanie rozhodnutia, resp. opatrenia žalovaného označeného ako „obmedzenie výrubu drevín“ zo dňa 23. 02. 2016.

7. Na základe poverenia zo dňa 03. 02. 2014 vystavené spoločnosťou Západoslovenská distribučná, a. s., však žalobca neurobil žiadny úkon smerujúci k začatiu administratívneho konania, nakoľko ním podané oznámenie o výrube porastov v blízkosti VN a v ich ochrannom pásme sa odvoláva práve na zmluvu o dielo uzavretú so spoločnosťou Západoslovenská energetika, a. s.

8. Krajský súd bol toho názoru, že rozhodnutie, resp. opatrenie žalovaného zo dňa 23. 02. 2016 o obmedzení výrubu drevín nemohlo spôsobiť ukrátenie (ani priame dotknutie) na subjektívnych právach alebo právom chránených záujmoch žalobcu ako zhotoviteľa diela a žalobca žiadne takéto svoje práva, resp. záujmy ani nekonkretizoval. Určenie podmienok výrubu drevín zo strany žalovaného mohlo mať pre žalobcu v konečnom dôsledku len taký následok, že výrub mohol realizovať za dodržania týchto podmienok a obmedzení.

9. Podľa súdu žalobca mohol účinne namietať len tú nezákonnosť rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného, ktorou bol ukrátený (alebo priamo dotknutý) na svojich subjektívnych právach a právom chránených záujmoch, pričom ukrátením na právach je nutné rozumieť nielen ukrátenie na právach hmotných, ale aj procesných, ale tieto práva musia vyplývať z konkrétneho právneho predpisu. Samotné

tvrdenie žalobcu o nesprávnomi určení podmienok žalovaného, uvedených v rozhodnutí (opatrení) zo dňa 23. 02. 2016, nestačilo. Takémuto tvrdeniu musí korešpondovať jeho subjektívne oprávnenie, ktoré vychádza z konkrétneho právneho predpisu. V predmetnej veci žalobca nepreukázal a ani netvrdil, že v dôsledku určení podmienok a obmedzení pre výrub drevín by bol ukrátený na svojich právach, právom chránených záujmoch, resp. že by tieto jeho práva a právom chránené záujmy boli priamo dotknuté.

10. Krajský súd konštatoval, že žalobca nesplnil zákonom stanovené podmienky procesnej aktívnej legitimácie na podanie správnej žaloby proti rozhodnutiu (opatreniu) žalovaného zo dňa 23. 02. 2016. Žalobca v podanej žalobe ani v priebehu súdneho konania nijakým spôsobom neosvedčil svoju aktívnu procesnú legitimáciu v tomto konaní, keďže nijakým spôsobom nepreukázal, akým spôsobom boli porušené alebo dotknuté jeho práva a právom chránené záujmy v súvislosti s určením podmienok a obmedzení pre výrub drevín zo strany žalovaného.

11. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 170 písm. a/ SSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože žaloba bola odmietnutá.

12. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v postavení sťažovateľa v zákonom ustanovenej lehote kasačnú sťažnosť prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na nové konanie z dôvodu, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP), rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) a podanie žalobcu bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 písm. j/ SSP).

13. Žalobca uviedol, že odstraňovanie a okliesňovanie porastov nie je činnosť, ktorú žalobca vykonával v mene spoločnosti Západoslovenská energetika, a.s., ale činnosť vykonávaná na základe zákona, na základe poverenia zo dňa 03.02.2014. V rámci výkonu tejto činnosti koná vo vlastnom mene. Získaním poverenia bol žalobca oprávnený a povinný vykonávať vo vlastnom mene a na vlastné nebezpečenstvo všetky povinnosti vyžadované zákonom o energetike spojené s odstraňovaním a okliesňovaním stromov a iných porastov ohrozujúcich bezpečnosť alebo spoľahlivosť prevádzky energetických zariadení držiteľa povolenia v súlade so zákonom o energetike a v súlade s Rámcovou zmluvou.

14. Ďalej mal žalobca za to, že oznamovaciu povinnosť, a teda postavenie účastníka administratívneho konania má ten, kto chce drevinu vyrúbať. Oznamovaciu povinnosť nemá iná osoba, napr. vlastník pozemku alebo osoba, v prospech ktorej sa má drevína vyrúbať, ale len ten, kto chce drevínu vyrúbať. Podľa žalobcu účastníkom administratívneho konania bol oznamovateľ. Aj opatrenie vydané správnym orgánom v administratívnom konaní bolo vydané voči oznamovateľovi vyrúbu a jeho práv a právom chránené záujmy alebo povinnosti sú opatrením priamo dotknuté.

15. Žalobca v kasačnej sťažnosti uviedol, že mal postavenie účastníka administratívneho konania a osobou oprávnenou na podanie žaloby, a že postavenie bolo nezákonne odmietnuté. Krajský súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobca zaslal žalovanému oznámenie o výrube porastov v blízkosti vedení VN a v ochrannom pásme a podal správnu žalobu na preskúmanie rozhodnutia žalovaného na základe rámcovej zmluvy o dielo zo dňa 01.12.2013.

16. Žalobca považoval záver krajského súdu, že žalobca na základe poverenia neurobil žiadny úkon smerujúci k začatiu administratívneho konania za nesprávny. Zákon o ochrane prírody a krajiny nepredpisuje žiadne náležitosti, ktoré majú byť obsahom oznámenia podľa § 47 ods. 7 zákona. Preto nebolo rozhodujúce, či bolo v oznámení uvedené na základe akého oprávnenia sa výrub oznamoval. Rozhodujúce bolo, či z predložených dokladov vyplývalo oprávnenie na výrub podľa zákona o energetike.

17. Žalobca namietal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že žaloba bola nezákonne odmietnutá. Mal za to, že v žalobe dostatočne preukázal, že žalovaný opatrením označeným ako „obmedzenie výrubu drevín“ ukrátil žalobcu na práve vykonať výrub drevín vyplývajúcom zo zákona o energetike a zákona o ochrane prírody, keď nezákonne obmedzil výrub drevín, resp. nezákonne uložil iné podmienky. Žalovaný tým, že žalobcovi nezákonne obmedzil výrub drevín, resp. nezákonne uložil iné podmienky nezákonne zakázal činnosť v určitom časovom období. Žalobca mal za to, že žaloba spĺňala zákonom požadované náležitosti, aj keď v nej neboli podrobne uvedené všetky práva, na ktorých bol žalobca ukrátený, pretože Občiansky súdny poriadok účinný v čase podania žaloby také náležitosti nevyžadoval.

18. Záver krajského súdu, že opatrenie žalovaného nemohlo spôsobiť ukrátenie (ani priame dotknutie) na

subjektívnych právach alebo právom chránených záujmoch žalobcu ako zhotoviteľa diela považoval žalobca za absolútne nedôvodný. Obmedzenie výrubu drevín žalobca chápal ako zákaz výrubu v určitom časovom období alebo v určitom rozsahu. Akékoľvek obmedzenie výrubu drevín je samo zásahom do práv. V tomto prípade to išlo o nezákonné obmedzenie výrubu drevín zo strany žalovaného, toto obmedzenie považoval za ujmu na právach žalobcu vykonať činnosť požadovanú zákonom o energetike. Zároveň to považoval za nezákonný zásah do práva vykonávať podnikateľskú činnosť, garantovaného Ústavou Slovenskej republiky.

19. Žalobca v súvislosti s preukazovaním akým spôsobom boli porušené alebo dotknuté jeho práva a právom chránené záujmy uviedol, že ak mal krajský súd za to, že žaloba bola neúplná alebo nezrozumiteľná mal ho vyzvať na doplnenie alebo opravu žaloby.

20. Ďalej krajský súd rozhodol na základe nesprávneho ustanovenia právneho predpisu a tým znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu na spravodlivý proces.

21. V kasačnej sťažnosti namietal, že ako žalobca nebol zjavne neoprávnenou osobou, keďže bol iniciátorom a účastníkom administratívneho konania. Žalobca dostatočne odôvodnil a preukázal nezákonnosť rozhodnutia. Navrhol aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a žalobcovi priznal.

22. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zotrval na svojich vyjadreniach, ktoré sa uviedli v liste č. 2016/11164-03-Hr zo dňa 27.07.2016 pretože nemal vedomosť o žiadnych nových skutočnostiach.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti žalobcu (453 ods. 1 a ods. 2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

24. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

26. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

27. Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „správny poriadok“), účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

28. Podľa § 32 ods. 1 SSP, účastníkmi konania sú žalobca, žalovaný a ďalší účastníci, ak tento zákon neustanovuje inak.

29. Podľa § 32 ods. 3 SSP, ďalšími účastníkmi sú tí, a) ktorí boli účastníkmi administratívneho konania, b) na ktorých sa pre nerozlučné spoločenstvo práv a povinností so žalobcom alebo účastníkmi administratívneho konania musí tiež vzťahovať rozhodnutie správneho súdu, c) ktorých za účastníkov označuje zákon.

30. Podľa § 177 ods. 1, 2 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy. Ochrany iných ako subjektívnych práv sa môže domáhať len prokurátor alebo subjekt výslovne na to oprávnený zákonom.

31. Podľa § 178 ods. 1 SSP, žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

32. Podľa § 491 ods. 1, 2 SSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

33. Najvyšší súd sa zaoberal otázkou aktívnej procesnej legitímácie žalobcu. Právo na prístup k súdu je jedným zo základných predpokladov pre naplnenie práva na spravodlivý proces, garantovaným ako medzinárodnými zmluvami, tak aj Ústavou Slovenskej republiky. Podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

34. Žalobná legitímácia je upravená v ustanovení § 178 SSP. Z odseku 1 predmetného ustanovenia možno vyvodíť tri kumulatívne dané podmienky pre naplnenie aktívnej žalobnej legitímácie, a to: - žalobcom musí byť fyzická osoba alebo právnická osoba, - žalobca bol účastníkom administratívneho konania, - tvrdenie žalobcu o tom, že rozhodnutím orgánu verejnej správy resp. opatrením, bol ako účastník administratívneho konania ukrátený na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

35. Žalobná legitímácia, resp. právo na prístup k súdu, musí byť založené už samotným tvrdením o porušení práv či právom chránených záujmov. Aktívnu žalobnú legitímáciu nemožno koncipovať tak, že právo na prístup k súdu sa bude odvíjať od toho, či bol niekto na právach ukrátený alebo nie. Ku konštatovaniu porušenia či neporušenia práv či právom chránených záujmov prichádza až po uskutočnení samotného konania pred súdom a jeho konkrétnym vyjadrením je až rozhodnutie vo veci samej.

36. Aktívna žalobná legitímácia v správnom súdnictve by nemala byť spojená s existenciou presne špecifikovaných subjektívnych hmotných práv žalobcu, ale len s tvrdeným zásahom do právnej sféry žalobcu. Žalobná legitímácia musí byť daná pre všetky prípady, kedy je dotknutá právna sféra žalobcu, t. j. keď sa jednostranný úkon správneho orgánu, vzťahujúci sa ku konkrétnej veci a konkrétnym adresátom, závažne a autoritatívne dotýka ich právnej sféry. Správny súd neposudzuje v rámci skúmania aktívnej legitímácie žalobcu len otázku či úkon správneho orgánu založil, zmenil, zrušil či záväzne určil práva a povinnosti žalobcu, ale predovšetkým či sa podľa tvrdenia žalobcu v žalobe, negatívne prejavil v jeho právnej sfére.

37. Najvyšší súd považuje za potrebné podotknúť, že aj v samotnom ustanovení § 2 ods. 2 SSP, z ktorého krajský súd vychádzal, je formulovaná tzv. povinnosť tvrdenia ohľadom porušenia práv či právom chránených záujmov a nie povinnosť už v čase podania žaloby preukázať konkrétne porušenie práva či právom chráneného záujmu. Na aktívnu legitímáciu na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu nestačilo, že žalobca bol účastníkom správneho konania, ale zároveň musel byť ako účastník správneho konania napadnutým rozhodnutím, ako aj postupom správneho orgánu na svojich právach ukrátený. Ukrátenie práv žalobcu musí byť v žalobe tvrdené a podložené a aspoň potenciálne možné. Samotné postavenie účastníka v správnom konaní ešte k naplneniu podmienky dotknutia práv žalobcu, resp. ukrátenia práv žalobcu nevedie.

38. Najvyšší súd dospel k záveru, že žalobca nebol aktívne legitímovaný na podanie správnej žaloby proti rozhodnutiu žalovaného zo dňa 23.02.2016 ako poškodený subjekt, z dôvodu, že nijakým spôsobom nepreukázal porušenie alebo obmedzenie jeho práva a právom chránených záujmov v súvislosti s určením podmienok a obmedzení pre výrub drevín zo strany žalovaného. Žalobca na základe poverenia zo dňa 03.02.2014 vystaveného spoločnosťou Západoslovenská distribučná, a.s. bol poverený vykonaním všetkých práv a povinností držiteľa povolenia spojených s odstraňovaním a okliešťovaním stromov a iných porastov ohrozujúcich bezpečnosť alebo spoľahlivosť prevádzky energetických zariadení držiteľa povolenia v zmysle zákona o energetike. V danom prípade by aktívne legitímovanou na podanie správnej žaloby bola iba spoločnosť Západoslovenská distribučná a.s., keďže žalobca vykonával práce na základe jej poverenia pre ňu samotnú, t.j. v jej mene.

39. Predmetom kasačného konania bolo uznesenie krajského súdu č. k. 11S/109/2016-74 zo dňa 26. júla 2017, ktorým podľa § 98 ods. 1 písm. e/ SSP odmietol žalobu žalobcu z dôvodu, že bola podaná zjavne neoprávnenou osobou.

40. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu podľa § 461 SSP

ako nedôvodnú zamietol.

41. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší súd podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi nepriznal voči žalovanému nárok na náhradu trov kasačného konania, keďže v konaní nebol úspešný.

42. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 18. júna 2020